

**Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Rusalii.**

**Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel**

Duh de sărbătoare și de pace sfântă așez peste țara română și peste cetatea cuvântului Meu, și oaspeți din cer se așează la masa cea de azi cu voi, fiilor care-Mi găzduiți venirea Mea pe pământ cuvânt în vremea Mea cu voi, și iată, vă spun odată cu oaspeții care-Mi însoțesc suita care Mă poartă între cer și pământ: Pace vouă, fiilor!

Pace și vouă, celor ce v-ați adunat de sărbătoare ca să întâmpinați slava cuvântului Meu alături de gazdele cetății! O, bucurați-vă și vă veseliți cu slavă, fiilor! Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului, lăudați-L pe Domnul, cântați numele Lui, bucurați-vă și vă veseliți din toată inima și cugetul și duhul și sufletul din voi, fiilor, și mare să vă crească plata din ceruri pentru iubirea de Dumnezeu, pentru acest mare dor al Meu din partea omului, și care Mă mână să vin pe pământ și să fiu Păstor cu dor și să chem la Mine oile și să le dau din dulceața raiului ca să le îndulcesc iubirea, iar ele să Mă strige și să-Mi spună: „Vino, Doamne!”

O, de s-ar înțeți iubirea Mea în cei ce s-au ales și se aleg să se țină pe urma Mea, dacă am venit și vin cuvânt pe pământ ca să-Mi adun o turmă și s-o sfințesc pe voia Mea și s-o învăț cu slava Mea și cu iubirea cea veșnică și s-o scap de toată minciuna care dă să stea în locul iubirii de Dumnezeu, dar nu știu oamenii ce este această stare sfântă ca să dea de ea cu inima din ei.

Sunt cu ucenicii Mei de acum două mii de ani și se umplu ei acum de duhul iubirii venirii Mele cu slavă de cuvânt la voi, o, fiilor, și vă spun ei odată cu Mine la masa Mea cu voi și cu ei, și iată mărturisirea lor:

— *Pace vouă, pacea pe care Domnul ne-a dat-o nouă, după biruința Lui cea mare asupra morții Lui pe cruce! Pace, fiilor, pace, fraților, pace peste voi la masă cu Domnul și cu noi și cu Paștele cel nou, după făgăduința Lui cea de atunci!*

*Nu este îngăduit să pricepeți acum întru totul această împlinire așezată de Domnul la masă de Paști nou alături cu ucenicii Lui cei de atunci la voi aici, o, frați iubiți și doriți să vă arătați acum nouă, celor ce v-am dorit să fiți arătați și să se îplinească această așa de așteptată Scriptură a gurii Domnului, Care ne-a făgăduit atunci Paștele cel înnoit cu El și cu voi la sfârșit de timp.*

*Ne dă Domnul trecere spre voi cu mărturisirea și vă spunem că n-am știut să pătrundem atunci taina pe care a spus-o Domnul la masa cinei cu noi mai înainte de patima Sa, și când ne-a spus de acest Paști nou și de împărăția Lui pe pământ cu Paști înnoit după două mii de ani, și iată-ne cu voi la masă de Paști nou, și iată-vă cu noi împlinindu-se această Scriptură, și de aceea bucurați-vă și vă veseliți în duhul împărăției cerurilor cu voi și cu noi pe pământ ales de Domnul încă de la facerea lumii pentru această masă nouă, Domnul Iisus Hristos cuvânt și trup, hrană dulce, masa prefacerii Lui trup și cuvânt, nu numai trup pentru hrană așa cum ne-a lăsat-o acum două mii de ani s-o avem la masă, dar iată, la sfârșit de timp vine Domnul cuvânt pe pământ la voi și Se împarte peste tot de la margini la margini, ca apoi să-Și descopere la vedere ziua slavei venirii Lui cu dreptatea a toate, precum este scris, o, fii și frați iubiți.*

*Așadar, fiți statornici cu toată credința și puterea cea sfântă și stați veghind sub această slavă măreață, cu care Domnul Se lasă peste voi în zilele venirii Lui cuvânt pe pământ la voi, căci toată taina Lui lucrează cu toată puterea prin statornicia celor ce-L poartă pe El până la împlinirea împărăției văzute a Sa pe pământ între oameni, și care se va arăta ca la facerea lumii când s-a făcut lumina prin cuvântul Lui și s-au arătat cerul și pământul și cele dintre cer și pământ și omul apoi ca să le*

*moștenească, dar pierzând el prin nestatornicie pe Domnul și moștenirea Sa, iată, încă o dată facerea, cer nou și pământ nou, după cum s-a scris această făgăduință că va veni și se va împlini la vedere, și iată de ce se cere statornicie nezdruincinată și credință fără cusur și iubire ca a celor din cer în inimile și în lucrările voastre cu Domnul în vremea aceasta a Lui cu voi!*

*Și acum, Doamne, ne aplecăm Ție, iar glasul Tău să întregească ceea ce noi n-am cuvântat cu grăirea noastră spre ei, iar Tu adaugă acum de la Tine și primește de la noi smerenia cea pentru ucenici și slăvește-Te prin cuvântul slavei Tale peste ei și peste pământ, că iată vremea vestită de pe atunci să vină, și ea a venit. Amin.*

— O, ucenici iubiți și martori ai venirii Mele pe pământ acum două mii de ani, bucurați-vă și vă veseliți cu bucuria care are plată mare în ceruri, căci cu greu ați înțeles și voi atunci aceste taine mari ale cuvântului Meu de peste voi, și iată câtă bucurie poate avea un mărturisitor al venirii Mele din ceruri pe pământ, iar acum aveți tot înțelesul gurii Mele de atunci cu voi, căci vă este deplină această bucurie în ceruri!

Iar Eu, Domnul, le spun ucenicilor Mei de azi că oamenii n-ar fi să aibă să vorbească atât de mult unii cu alții cu folos și fără de primejdia de a fi osândiți prin înseși cuvintele lor, o, n-ar fi să-și piardă timpul cu vorbirile dintre ei, și de aceea trebuie omul să învețe să vorbească mai mult cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, cu cerul și din cer, cu dorul de cer pe pământ și cu iubire mare pentru această taină, o, că faci multă greșală și faci păcatul deșertăciunii gurii dacă altfel vorbești, omule.

O, nu vrea omul să știe și să creadă apoi că orice cuvânt al gurii lui nu trece să nu fie auzit și scris de îngerii scriitori, și că din cuvintele lui va fi mântuit sau osândit, precum este scris. Oamenii ar fi să caute slava lui Dumnezeu ca și îngerii, ca și sfinții, căci sunt în primejdie tot timpul pe pământ, și ar fi să vorbească cu Domnul mai mult, numai că lor le este greu să creadă că cerul lucrează mult pe pământ pentru ocrotirea celor buni și cuminți, și pentru îndreptarea celor răi și urâți cu fapta și cu cuvântul, iar dacă ei ar crede aceasta ar fi mai sfinți și și-ar opri gura de la cuvintele cu păcat.

N-au oamenii iubirea Mea în ei, și de aceea caut să las voia celui ce-și caută voia, căci altfel nu vrea cu credința pe deplin de partea Mea, și Mă mai și judecă omul pentru nemulțumirile lui după ce se grăbește să vină aproape, iar dacă vine se mai și smintește uitându-se la greșelile din jur, și se vrea înțeles apoi, dar smerenia nu se lipește de inima și de mintea lui pentru păcatele lui.

O, iată, fiilor, de ce am spus Eu că omul creștin n-a învățat să piardă ca să poată fi după adevăr creștin plăcut Mie, după chipul și asemănarea Mea prin smerenia lui, și de aceea cei ce n-au învățat să piardă sunt cei ce pierd cel mai mult și pierd totul, după cum am mai spus, că-și pierd și sufletul, nu numai pe cele vremelnice ale lui, și care nu au trecere la Dumnezeu.

O, nu vă tocmiți cu nimeni și întru nimic, dacă sunteți copiii lui Dumnezeu, fiilor. Nu vă tocmiți pe cele ale altuia între el și voi. Nu este frumos să cauți să câștigi pe pământ. E frumos să pierzi, căci cel ce câștigă este cel mai pierdut când e vorba de statul lui lângă Dumnezeu, o, că nu poate Domnul cu cei ce caută să aibă de pe pământ, și care nu mai pot fi liberi, de vreme ce nu știu ce este libertatea, și iată-i cum pierd tot avutul lor cei prinși pe neașteptate de pierderi pentru cele cu nedreptate strânse de ei!

Vine veșnicia să-și adune rodul, și totul va fi după cum a fost și ascultarea de Dumnezeu, iar altfel omul este liber de Dumnezeu să-și facă voia sa, și nu mai este al lui Dumnezeu dacă nu mai ascultă de Dumnezeu, și va fi cu el după cum și-a ales pe pământ cât a stat, o, că nu poate omul să se gândească în vremea lui de pe pământ ce va fi apoi cu el, că iată, este prea deprins pentru el însuși și prea depărtat de Dumnezeu cu voia sa, iar vremurile sunt nesigure pe tot pământul, dar când Eu văd că nici cu Mine nu vrea creștinul pe deplin, îi este greu cerului pe pământ cu omul când el nu vrea ca în cer pe pământ voia Mea cu el.

Aș vrea să poți, creștine, să-Mi fii ucenic și să înveți aceasta din Scripturi, din propovăduire, din Duhul Meu, Care te înconjoară și te învăluie în duhul înțelegerii cea pentru ucenici. Aș vrea să vrei și tu

să-Mi dai lucrare de ucenic s-o am în cer din partea ta, căci smochinul dacă nu dă roade nu rămâne, nu este de folos, nu-și strânge în cer.

Vin din cer pe pământ cu gura plină de cuvânt și de iubire care arde în Ființa Mea, în suflarea Mea. Suflarea gurii Mele a dat viață omului făcut de mâna Mea din pământ și s-a făcut omul ființă vie. E mare putere suflarea gurii Mele cu care suflu peste un popor de atâta vreme, și n-am la număr ucenici lucrători ca să Mă sprijin cu ei împotriva necredinței și a rătăcirii atâtor suflete care nu știu încotro se îndreaptă și cărui stăpân slujesc.

O, e mare nevoie de iubire de Dumnezeu. Iubiți-L pe Domnul din toată inima și cugetul și duhul și sufletul din voi, fiilor care stați la masa poporului cuvântului Meu! Suflu de șaptezeci de ani cu suflarea gurii Mele ca să prindă duh de viață un popor pregătit pentru slava Mea de la sfârșit de timp, dar puțini s-au ales și se aleg pentru statornicie cu iubire fără de capăt pentru mersul cu Mine până la slava Mea văzută, și care dă să se arate și să-Mi descopere Ființa și să suflu Eu cu suflarea gurii Mele înnoirea a toate.

Am grăit în zi de duminică cu suflarea gurii Mele peste pământ și am împărțit duh de viață și M-am scris în carte cu sărbătoarea ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani, ucenici ai lui Hristos. Am nume nou în vremea aceasta, și sub acest nume Îmi slăvesc venirea și lucrarea, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, și pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu, pace, fiilor, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin, amin, amin.

**29.06./12.07.2026**